

JOSÉ OSUNA

President de la Federació de Gremis de la Construcció de la Província de Tarragona (FEGCO)

El sector que més ha patit la crisi no ha deixat mai de tenir esperança per la recuperació. La construcció s'ha aturat els darrers anys i un 60 per cent de les empreses que s'hi dedicaven han acabat tancant portes. Pel camí s'ha evidenciat que alguna cosa havia fallat i que s'havien comès alguns errors com ara la falta de formació dels treballadors. Però les iniciatives per solucionar els problemes s'han generat i a través de documents com el Manifest pel Progrés amb la Construcció, que han impulsat la FEGCO i els sindicats majoritaris, ara es divisa la llum al final del túnel i s'intueixen, a curt termini, petits canvis en positiu.

José Osuna, President de la Federació de Gremis de la Construcció de la Província de Tarragona (FEGCO), respon avui a les preguntes de la revista TAG al voltant del present del sector de la construcció i el seu futur.

Sr. Osuna, quina és, ara mateix, la situació del sector de la construcció?

No estem pitjor que mesos enrere. Tampoc és que anem massa bé però es comença a detectar que alguns projectes que estaven tancats als calaixos fa quatre o cinc anys, comencen a sortir, es revisen i es demanen preus. Al final no es comença cap projecte però es nota la inquietud de la gent en tirar endavant projectes pendents, en il·lusionar-se i fins i tot arribant a demanar pressupostos. Detectem que no anirem a pitjor i que som al final del moment dramàtic que s'ha viscut.

També hem de tenir en compte que hi ha moltes empreses que han tancat. I els qui han quedat van fent al seu ritme, aguantant amb la seva clientela i subsistint en part per la rehabilitació que ha estat un petit revulsiu els darrers temps.

Sembla que ara la rehabilitació sigui el punt de sortida més visible, oi?

Com a mínim tenim l'esperança que a través de la rehabilitació el mercat aguanti i pugui arribar la sortida com a mínim per a les petites i mitjanes empreses. Les grans empreses ja depenen de les grans infraestructures.

Pel que fa a nova obra, imagino que el tema és molt complicat i que és impensable plantejar cap increment ni a curt ni a mig termini...

Nosaltres tenim dipositades les nos-

tres esperances en els Jocs Mediterranis perquè, poc o molt, s'haurà de fer obra nova. I també confiem molt, òbviament, en el futur complex del BCN World. Sabem el projecte el faran empreses grans i de fora però que necessitaran la mà d'obra d'aquí a través de petites i mitjanes empreses subcontractades.

Avui mateix ha arribat una circular del Gremi de la Construcció de Reus anunciant que Metrovacesa treu a concurs partides d'obra per a empreses petites de la ciutat. Això és així perquè vam signar un conveni amb l'Ajuntament de Reus per incentivar a la contractació de les empreses locals.

Heu pensat en demanar que es generi algun mecanisme pel qual, quan s'atorguin obres al territori, es pugui tenir molt més en compte a les empreses locals?

Aquest és un tema que ja hem parlat amb les administracions i hi ha molta comprensió en aquest sentit. Però el problema és que BCN World és un projecte privat. Si que és cert que han dit que les empreses seran d'aquí i que hi ha el compromís d'agafar al personal de casa però reitero que el projecte és d'una empresa privada.

Per altra part, en el tema dels Jocs Mediterranis, l'administració pública ja ha garantit, amb clàusules als convenis, que un percentatge elevat de treballadors que faran les obres siguin de la zona de Tarragona.

Teniu el temor que, aprofitant que encara hi ha crisi i existeix molta competència, es pugui fer algun tipus de contracte a la baixa, ajustant molt els preus i les condicions?

Això sempre passarà. L'empresa que té concedida l'obra, quan hagi de subcontractar agafarà un preu baix. Demanarà preus a quatre o cinc empreses però es quedarà el més barat. Això sempre ha estat així.

En l'anterior número d'aquesta revista, el Secretari d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya, Carles Sala, ens comentava que no hi haurà obra pública ni a curt ni a mig termini. Què en pensa?

Penso que obra pública sempre en fa falta. És lògic pensar que no es facin noves infraestructures, com ara escoles o hospitals, però la rehabilitació i el manteniment de tots els edificis i equipaments que existeixen sí que s'haurà de fer. I això també és obra pública. Pensem que el proper any hi ha eleccions i que això significa sempre que es produeix un major moviment perquè cal asfaltar carrers, remodelar petits espais o places.

Hi ha una altra eina molt important en el sector de la construcció i rehabilitació. Parlo de la Inspecció Tècnica d'Edificis, la ITE. Ara mateix existeix una mena de buit legal perquè tot i la obligatorietat per part dels propietaris a passar

aquesta revisió, l'administració local no disposa de mecanismes suficients per instar, quan es doni el cas, a fer les obres i reformes que s'indiquin arran de la ITE. Fins a quin punt cal fer l'esforç per obligar a fer les reformes i a complir amb la normativa?

És d'obligat compliment que els propietaris dels edificis facin les reformes que se'ls indiqui a través de la ITE però la Generalitat de Catalunya no està pressionant perquè és conscient del problema econòmic que tenen les persones. L'administració autonòmica sap que els edificis que estan en pitjors condicions són aquells on hi viuen les persones que menys poden pagar les reformes de manera que seria injust, i no serviria de massa, obligar per llei a fer una inversió que no poden fer.

Penso que, d'alguna manera, la Generalitat hauria de buscar algun sistema per ser avalador d'aquests veïns que no poden pagar. Si avalen un veí i el veí no paga, ja s'ho cobraran com sigui i quan sigui. Però si ningú avala aquestes persones, no hi ha solució al problema.

Parlem del Manifest per enfortir el sector de la construcció a Tarragona que vareu presentar fa pocs mesos i que pretén dibuixar la realitat existent i fer una radiografia amplia del panorama a les nostres comarques. Quina és la seva essència?

Vam fer el Manifest per a conscienciar a tothom que la construcció és una eina que tenim per a generar riquesa i llocs de treball, que és un sector que contribueix a consolidar els valors socials, mediambientals, industrials i urbanístics. Es tractava de fer un toc d'atenció a la societat per dir "som aquí".

Volíem recordar que el nostre sector ha estat sempre, i ho és encara, imprescindible. Sense la recuperació de la construcció no sortirem pas de la crisi. Potser no serà qui ens traurà de la crisi però és cert que si no aixeca el cap la construcció, això es mantindrà com està. També pretenem conscienciar a l'administració, a les empreses i als propis treballadors de la importància de seguir existint i de que ens tinguin en compte tots ells. Nosaltres volem unir esforços, ens hem unit als sindicats i som al seu costat, anem tots a una.

Les xifres són les que són. Fa set anys el nostre sector tenia més de 37.000

José Osuna al seu despatx

assalariats a la Seguretat Social i l'any passat eren poc més de 12.000. Fa set anys a la província de Tarragona hi havia 6.400 empreses de construcció i ara són 2.300. I el nombre d'aturats s'ha triplicat en aquest mateix període, en els últims set anys, passant de 4.600 a 11.200. Aquesta es la realitat però no amaguem que hi ha alternatives, solucions, plans i propostes per tirar endavant com sigui.

Entre les propostes incloses a aquest Manifest, incidiu molt en la necessitat de generar plans de formació perquè aquesta, la formació, la considereu importantíssima...

Aquí tenim un problema i és que la gent que ha treballat a l'obra els últims anys, no sabia treballar. I ara que són a l'atur és el moment per aprofitar i ensenyar-los, formar-los perquè aprenguin a treballar. Per això tenim un centre de formació que ens permet ajudar a tots aquells que vulguin seguir al sector. Ja sabem que molts dels qui van estar a la construcció no hi tornaran però als qui s'hi hagin de quedar, se'ls ha de formar.

Ara mateix, tenint en compte que Lleida encara no ha obert i a Barcelona no funciona, som l'únic centre de formació d'aquestes característiques a tot Catalunya. En construcció està tot per fer en matèria formativa. Aquests darrers anys hem destinat recursos a la formació però la professionalitat deixa molt a desitjar. Els joves necessiten empreses que els ajudin a formar-se però també des de la vessant pràctica.

Nosaltres volem que els treballadors

del sector s'hi quedin perquè és un bon sector on s'hi guanyen diners. No volem que ens marxin a l'estiu a fer de cambrers, perquè m'entenguis, i cal aconseguir que es mantingui i s'incrementi la professionalitat.

La Fundació Local de la Construcció, que té un àmbit estatal, és l'eina que permet tenir operatiu el centre de formació que comentava vostè abans. Quin rol juga exactament?

La relació que hi tenim és molt important. Molta de la formació que donem és a través d'aquest òrgan. Nosaltres formem part de la fundació. I comptem amb els sindicats, amb els qui hi tenim convenis establerts, perquè els sindicats són agents socials i el recolzament que donen ells a la fundació és molt important.

Amb tot el que hem parlat, quin dibuix es pot fer del futur del sector?

La gent comença a recordar que hi ha projectes pendents que ara vol moure de nou. Es nota un cert moviment però molt lleuger. Això ens ha d'animar, com a mínim, a no perdre l'esperança. A nivell dels treballadors, hi ha una mica més de confiança. Tot plegat fa que no siguem pessimistes.

ÒSCAR RAMÍREZ DOLCET
Redacció TAG